

ژورنال

شماره ۷۳۳

۱۸ مه ۲۰۲۴ - ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: کیوان جاوید

در این شماره ژورنال

حجاب برگیران و آینده ایران

سینا پدرام

پروین موسوی و تونل مرگ

منظر دریاکناری

تهاجم رژیم به بهائیان سیاسی است

کیوان جاوید

۴۲ دو سال زندان برای دمیرتاش: بن بست اردوغان

سیاوش آذری

جنگ، صلح، زندگی انسانی

سؤال از مصطفی صابر

حجاب برگیران و آینده ایران

سینا پدرام

دلفین مینویی، خبرنگار فرانسوی - ایرانی روزنامه فیگارو، افزایش فشار رژیم جمهوری اسلامی برای تحمیل حجاب را گوشزد می کند؛ اما درعین حال می نویسد که جنبش اعتراضی ایرانیان عمیق و پایدار است. به قول یک دختر نوجوان ایرانی: "بالاخره خسته شان خواهیم کرد."

یک هفته پیش انصاف نیوز در یک گزارش میدانی نیز نشان داد که گشت ارشاد و غیره در بعضی از ساعات روز فقط در ۵ درصد شهر تهران می توانند حضور داشته باشند. در همین گزارش سؤالی نیز

طرح می‌شود مبنی بر اینکه آیا "سیاست گذاران برای پیشبرد کامل این طرح قادرند که برای تمام مکان‌ها در تمام زمان‌ها نیروی لازم را تأمین کنند؟"

جدال بر سر حجاب، یک جواب دارد و آن شکست و زمین‌گیر شدن رژیم است. این نه یک حدس و آرزو بلکه یک واقعیت آماری نیز هست. واقعیت آماری ای که از یک واقعیت عمیق‌تر و بطیئی‌تر نشئت می‌گیرد. انقلاب و نیروهای درگیر در آن سؤالی را در مقابل جامعه قرار داده‌اند که با موجودیت رژیم اسلامی در تقابل و تناقض قرار دارد.

حجاب اجباری ماهیت رژیم اسلامی را تعریف می‌کند. هر ترکی در اعمال سیاست حجاب اجباری، ترکی عمیق در شیشه عمر رژیم اسلامی است. مجادله بر سر بود و نبود حجاب، مجادله جامعه بر سر آینده خود نیز هست. پیروزی در این عرصه فقط یک وجه، یک پله و یک جلوه از حرکت جامعه ایران به سوی آزادی‌های وسیع‌تر، برابری اقتصادی، عدالت اجتماعی و فرهنگی و رفاه عمومی است.

آنچه واضح است استیصال رژیم در مقابل اعتراضات جوانان، زنان و همه مردم ایران است. آنچه که روشن‌تر است، خلاقیت‌های هر روزه مردم برای اضمحلال ماشین جنگی رژیم است.

آنچه که ضروری است اتحاد و تشکل این مبارزان
زیر پرچم حزب انقلاب است. حزبی از جنس
آینده. حزبی برای انسان و انسانیت آینده. حزبی
که قهرمانانش برای آینده مبارزه می کنند. حزبی
از جنس حزب کمونیست کارگری.

شنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱۸ مه ۲۰۲۴

پروین موسوی و تونل مرگ

منظر دریاکناری

در ساعت‌های آغازین روز شنبه در ایران، حداقل پنج نفر در زندان مرکزی ارومیه در ارتباط با جرایم مرتبط با مواد مخدر اعدام شده‌اند. یکی از اعدام‌شدگان، پروین موسوی است که انتقالش به سلول انفرادی برای اعدام، به شورش در بند زنان انجامیده بود.

ما نان صبحانه‌مان را در چای مرگ فرومی‌کنیم تا زندگی را آغاز کنیم. ما سپیده هر صبح را با آواز قناری‌ها و چهچه بلبل‌ها و طنین دلنیش ترانه‌های شاد و موسیقی‌ای که زندگی را زیباتر می‌کند

شروع نمی‌کنیم. ما زاده غم و عذاب الهی شده‌ایم.
انگار نه تنها نفرین خدای اسلام که نفرین همه
خدایان هزاران هزار ساله به اسم ما نوشته شده
است. انگار هدف از طلوع خورشید و بارش باران
و روئیدن درخت و حرکت زمین برای مجازات
ما مردم ایران است.

اعدام یکی از شنیع‌ترین و ضد بشری‌ترین
حربه‌هایی است که برای به انقیاد کشیدن انسان
بکار گرفته می‌شود. قتل‌های اخیر در زندان
ارومیه از جمله قتل پروین موسوی نیز دقیقاً به
همین منظور که ما را بترسانند و شکست بدهند
اجرا شده است.

در نبرد با یکی از فاسدترین حکومت‌های
ضدانسانی، جامعه ایران انزجار خود را علیه
اعدام‌ها، این قتل عمد دولتی، به نمایش گذاشته
است. یکی از شعارهای تأثیرگذار در جریان
انقلاب زن زندگی آزادی "نه به جمهوری اسلامی
نه به اعدام‌های انتقام‌جویانه" است و باید اضافه
کنیم که همه اعدام‌ها با هدف انتقام و مرعوب و
منکوب کردن جامعه صورت می‌گیرد. همانطور
که مطالبه مهم دیگری می‌گوید ما با هر اعدام و
به هر بهانه و دلیلی مخالفیم و اعدام باید ملغی
شود.

آنچه در ایران شاهد وقوع هر روزه آن هستیم
فقط پایمال‌شدن انسانیت نیست. آن‌سوی دیگر

تصویر، تلاش برای زندگی انسانی را می‌بینیم. تلاشی بی‌پایان و مداوم برای سرنگون کردن جمهوری اسلامی و ساختن جهانی پُر از ترانه و نغمهٔ شادی و زیبایی‌های زندگی. ایران یکی از سیاسی‌ترین جنگ‌ها را با یکی از جانی‌ترین حکومت‌های موجود در جهان آغاز کرده است و پیروزی این نبرد، تصویر مرگ و نیستی و تباهی را برای همیشه محو خواهد کرد. برای این زندگی است که ما انقلاب می‌کنیم. انقلابی برای زندگی همه پروین‌ها.

شنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱۸ مه ۲۰۲۴

تهاجم رژیم به بهائیان سیاسی است

کیوان جاوید

شعبه اول دادگاه انقلاب اصفهان، ۱۵ زن بهائی را به اتهام "ترویج" عقاید بهائی در مجموع به ۷۵ سال حبس محکوم کرده است. این شعبه روز پنج‌شنبه، ۲۷ اردیبهشت‌ماه برای هریک از این ۱۵ زن شامل نسرین خادمی، شعله آشوری، ساناز راسته، مریم خورسندی، فیروزه راستی، شورانگیز بهامین، سارا شکیب، سمیرا شکیب، بشری مطهر، فرخنده رضوان‌پی، رویا آزادخوش، مژگان پورشفیعی، نوشین همت، مژده بهامین و آریتا رضوانی‌خواه، حکم پنج سال زندان صادر کرده است.

هر چند از نظر حکومت اسلامی تقابل، تعرض، دستگیری و محرومیت‌های بی‌شمار اجتماعی علیه بهائیان امری مربوط به "فعالیت تبلیغی و آموزشی، انحرافی مغایر با شرع مقدس اسلام" محسوب می‌شود، اما، و مهم‌تر از هر چیز این تعرضی سیاسی است. رژیم منفور اسلامی با حمله "به نقطه ضعیف و آسیب‌پذیر" در حال ارسال مداوم یک پیام به کل مردم ایران است. پیامی که نشان دهد این رژیم می‌کشد، به زندان می‌افکند و رحم سرش نمی‌شود. همین سیاست عمده رژیم در رابطه با موج وسیع اعدام زندانیان غیرسیاسی (مواد مخدری) و... نیز هست.

محاسبه حکومت اشتباه محض است. جامعه ایران

ضد مذهبی‌تر، مدرن‌تر و سیاسی‌تر از اینها است که تعرض به بهائیان را به دیده اغماض بنگرد و جنایت رژیم را نادیده بگیرد. آنچه که باعث این گستاخی ضدبشری جمهوری اسلامی شده است، به این مربوط است که یک تقابل میدانی علیه "بهایی ستیزی" سیستماتیک جمهوری اسلامی هنوز شکل نگرفته است.

اینجا دیگر حرف آخر را مثل همه جای دیگر قدرت اجتماعی و سازمان‌دادن اعتراضات تعیین‌کننده خواهد زد. در شعارها و مطالبات اعتراضات ضد حکومتی و حتی "صنفی و اقتصادی" می‌شود و باید در حمایت از شهروندان از زندگی ساقط شده بهایی نیز فعال بود. در تظاهرات خارج کشور یکی

از اهرم‌های فشار بر حکومت اسلامی بلندکردن
پرچم علیه "بهایستی ستیزی" رژیم اسلامی باید باشد.

احکام صادره علیه این شهروندان منتسب به
بهایست باید فوراً لغو شود. همبستگی و حمایت
از بهایستیان می‌تواند به یک جنبش وسیع اجتماعی
تبدیل گردد. "زن زندگی آزادی" آن‌چنان همه‌جانبه
و انسانی است که هیچ نوع از ستم و نابرابری و
سلب آزادی‌های فردی و اجتماعی شهروندان را
برنمی‌تابد.

شنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱۸ مه ۲۰۲۴

۴۲ دو سال زندان برای دمیرتاش:

بن بست اردوغان

سیاوش آذری

عصر پنجشنبه ۱۶ مه شعبه ۲۲ دادگاه کیفری آنکارا صلاح الدین دمیرتاش رهبر سابق حزب دموکراتیک خلق را به ۴۲ سال زندان محکوم کرد. از جمله اتهامات وارده بر دمیرتاش رهبری و هدایت اعتراضاتی است که در پی حمله داعش به کوبانی در مناطق کردنشین ترکیه رخ داد که منجر به کشته شدن بیش از ۳۰ تن از معترضین به دست نیروهای امنیتی ترکیه شد.

این تصمیم در پی زمزمه‌های برخی ناظرین و

سیاستمداران اسلام‌گرای طرفدار اردوغان مبنی بر نیاز به "عادی‌سازی" فضای سیاسی ترکیه به دنبال شکست سنگین حزب عدالت و توسعه در انتخابات شهرداری‌ها گرفته شد. نکته حائز اهمیت دیگر هم‌زمانی رأی این دادگاه با عفو ژنرال‌های سابق ارتش ترکیه که به اتهام تلاش برای براندازی حکومت از طریق کودتای نظامی در زندان به سر می‌بردند توسط اردوغان است.

این تصمیمات بیش از هر چیز نشانه بحران و بن‌بست اردوغان و اسلام‌سازی در ترکیه است: از سویی اردوغان برای باقی‌ماندن در قدرت نیاز به همکاری احزاب اپوزیسیون و حمایت بخش وسیعی از جامعه را دارد. از دیگر سو موقعیت ضعیف اردوغان وی را وادار به ائتلاف با حزب فاشیست حرکت ملی

کرده است که انعکاس این "همکاری" در رقابت و کشمکش اسلام‌گرایان و فاشیست‌ها در به‌چنگ آوردن موقعیت‌های کلیدی در دولت از جمله دستگاه قضایی و دادگاه‌های عالی و دخالت در امور و تصمیمات آنها قابل رویت است. دو تصمیم فوق‌الذکر برای حفظ ائتلاف موجود و همچنین جلب رضایت ملی‌گرایان "کمتر" افراطی یا همان کمالیست‌ها است.

همه اینها در حالی صورت می‌پذیرد که سرمایه‌داری ترکیه با بحران عمیق اقتصادی، کمبود سرمایه و خودداری سرمایه بین‌المللی از سرمایه‌گذاری در ترکیه به دلیل زیر پا گذاشته شدن اصل تفکیک قوا، دخالت نهادهای سیاسی در امور قضایی و عدم تمکین به قوانین از جمله اصول قانون اساسی روبرو

است. عروج اردوغان و اسلام سیاسی به قدرت نتیجه این بحران و باقی ماندنش در قدرت عامل تشدید آن است.

جامعه ترکیه آستن تحولات عمیق و انفجار اجتماعی است. شرط "عادی" شدن فضای سیاسی و بهبود اوضاع مردم و گسترش آزادی‌های سیاسی و مدنی در ترکیه جارو شدن اسلام سیاسی و اردوغان از صحنه سیاسی توسط مردم با هدف برقراری جامعه‌ای برابر و آزاد و انسانی است.

شنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱۸ مه ۲۰۲۴

جنگ، صلح، زندگی انسانی

سؤال از مصطفی صابر

کیوان جاوید: جنگ چرا به وجود می‌آید و چطور برای همیشه به موزه تاریخ می‌پیوندد؟

مصطفی صابر: جنگ یک واقعیت تلخ تاریخ بشر است. بخصوص از وقتی که انسان‌ها قادر شدند مازاد بر مصرف خود را تولید کنند، رفته‌رفته مالکیت، استثمار، طبقات و دولت شکل گرفت. در این جوامع طبقاتی، از جمله در جوامع بورژوایی حاضر، جنگ به یک جزو اساسی و محوری سیاست و زندگی اجتماعی بدل شد. کافی است به دوروبرمان نگاه کنیم و ببینیم چه جنگ‌های خانمان‌سوز و

ضدبشری جریان دارد و چطور مناسبات و معادلات اجتماعی را تعیین و البته زندگی میلیون‌ها انسان را تباه می‌کند و تحت تأثیر قرار می‌دهد. حالا جنگ‌های جهانی اول و دوم و بسیاری جنگ‌های وحشتناک دیگر بماند.

متأسفانه تا وقتی حاکمیت مالکیت خصوصی و طبقات و مرز و منافع متفاوت و دولت‌های مافوق مردم و تا بیخ دندان مسلح وجود دارد، کماکان "جنگ ادامه سیاست" و در مقاطعی هم تمام سیاست خواهد بود. بشر، یا صحیح‌تر بشر مالک یا همان طبقه حاکم، امروز آنقدر مهمات اتمی و غیر اتمی در اختیار دارد که برای چند بار نابودکردن کل تمدن بشری بر این کره زیبا کافی است. پایان جنگ و خطر جنگ برای بشریت فقط می‌تواند

مترادف با پایان دادن به عصر حاکمیت سرمایه این آخرین شکل جامعه طبقاتی باشد. وقتی استثمار و بهره‌کشی و طبقات از بین برود، وقتی که انسان‌ها در جوامعی متکی بر تعاون، همکاری، رفاه، برابری، احترام و اعتلای همگان زندگی کنند، جنگ هم نقش تاریخی خود را از دست می‌دهد.

کیوان جاوید: چرا شعار صلح در دنیای امروز گمراه‌کننده است؟

مصطفی صابر: مطمئن نیستیم با فرض سؤال شما تماماً موافق باشیم. برای مثال شعار انقلاب اکتبر در روسیه "نان، صلح، آزادی" بود. این انقلاب، نقش مهمی در پایان دادن به جنگ اول جهانی ایفا کرد و زندگی بشر را از خیلی جهات تغییر داد.

اما شاید منظور شما کاربرد شعار صلح در دهه‌های اخیر است که در این حالت موافقم و فکر می‌کنم برای مثال در قبال حمله بوش پدر به عراق شعار صلح شعاری پاسیفیستی بود. چرا که می‌خواست به اوضاع قبل از جنگ برگردد حال آنکه دنیا عوض شده بود و باید سیاست فعالی در قبال این تغییر وضع اتخاذ می‌شد. در هر حال باید هر جنگ را به طور مشخص بررسی کرد. برای مثال در قبال جنگ اسرائیل و حماس هم شعار صلح اصلاً کافی نیست. بلکه نه فقط باید خواست که جنگ فوراً قطع شود؛ بلکه باید همه آغازگران و ادامه‌دهندگان این جنگ تماماً ضدبشری، چه حماس و چه دولت اسرائیل و حامیان آنها، محکوم و محاکمه شوند و همچنین باید طرح دو دولت متساوی‌الحقوق فلسطینی و

اسرائیلی اجرا شود.

کیوان جاوید: زندگی انسانی چگونه برقرار می شود؟

مصطفی صابر: بالاتر به نوعی و در سطحی تجربیدی

به این سؤال پرداختم. اینجا چند کلمه خیلی

مشخص اضافه کنم.

بباید یک لحظه بر شعار انقلاب مردم ایران، زن زندگی

آزادی، تعمق کنیم. این انقلاب و این شعار فقط

آنتی تز جمهوری اسلامی نیست، بلکه آنتی تز کل

وضعیت موجود دنیاست. آنتی تز جنگ وحشتناکی

است که حماس مورد حمایت جمهوری اسلامی آغاز

کرد و نتانیا هو دارد با نسل کشی ادامه می دهد. این

شعار دارد راه پیشروی به طرف ساختن یک زندگی

انسانی را پیش پای کل بشر امروز می گذارد. بیخود نیست که این شعار را با شعار انقلاب کبیر فرانسه، آزادی برابری برادری، مقایسه کردند و آنرا در ادامه و تکمیل کننده آن ارزیابی کردند. زندگی انسانی در پیروزی هرچه کامل تر انقلابات زن زندگی آزادی و گرفتن اختیار زندگی به دست انسان‌هایی که هیچ نفعی در استثمار و نابرابری و تبعیض طبقاتی و البته جنگ ندارند، می تواند برقرار شود.

شنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱۸ مه ۲۰۲۴

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال